

De veranderingen van het huwelijksvermogensrecht vanaf 1 januari 2018: de beperkte gemeenschap van goederen als de nieuwe standaard van het Nederlandse huwelijksvermogensrecht.

Nederland kende tot voor kort de algehele gemeenschap van goederen als het standaard basisstelsel van het huwelijksvermogensrecht. Het basisstelsel van het huwelijksvermogensrecht, geldt voor partners die trouwen of een geregistreerd partnerschap aangaan en geen huwelijkse voorwaarden maken. Op 1 januari 2018 is de Wet beperkte gemeenschap van goederen in werking getreden. Daarmee wordt de algehele gemeenschap van goederen vervangen door de beperkte gemeenschap van goederen. De beperkte gemeenschap van goederen is de nieuwe standaard van het huwelijksvermogensrecht. De gedachte achter het wetsvoorstel is dat enkel hetgeen dat door inspanning van beide echtgenoten tijdens het huwelijk verworven wordt, aan hen beiden toekomt. Wat echtlieden gedurende het huwelijk verwerven, valt standaard in de gemeenschap. Hetgeen dat echtgenoten voor het huwelijk privé aanbrengen, schenkingen en erfenissen, zal niet tot de gemeenschap behoren en blijven voortaan privévermogen.

Gaat u binnenkort trouwen of een geregistreerd partnerschap aan en maakt u geen huwelijkse voorwaarden? Dan geldt voor u automatisch de beperkte gemeenschap van goederen.

Wat is het verschil tussen de algehele gemeenschap van goederen en de beperkte gemeenschap van goederen?

De algehele gemeenschap van goederen houdt in dat door het huwelijk of het geregistreerd partnerschap de vermogens van de partners samenvloeien. Dat betekent dat alle bestaande en toekomstige bezittingen en schulden van de partners, vanaf het tijdstip waarop zij trouwen of een geregistreerd partnerschap aangaan, van hen samen zijn. De partners delen dus al hun bezittingen en schulden, op slechts enkele uitzondering na. Als de partners gaan scheiden, krijgen zij ieder de helft van alle bezittingen en schulden.

Bij de beperkte gemeenschap van goederen is dit anders. De bezittingen en de schulden die een partner heeft, blijven na het huwelijk of het geregistreerd partnerschap van deze partner. Bij de beperkte gemeenschap van goederen delen de partners slechts de bezittingen en schulden die vóór het huwelijk van hen samen waren en die zij tijdens het huwelijk krijgen. Ook erfenissen en schenkingen blijven van de partner die de erfenis of schenking krijgt. Deze worden dus niet gedeeld met de andere partner. Als de partners gaan scheiden, krijgen zij ieder de helft van de bezittingen en schulden die van hen samen zijn. Indien partners het niet wenselijk achten in de gemeenschap van goederen te trouwen, kunnen zij van deze regels afwijken door te trouwen onder huwelijkse voorwaarden.

Wat is er vanaf 1 januari 2018 veranderd ten opzichte van hetgeen dat gold vóór 1 januari 2018?

- Wanneer partners vóór 1 januari 2018 geen huwelijkse voorwaarden maakten, trouwden automatisch in de algehele gemeenschap van goederen. Partners die op of na 1 januari 2018 trouwen en geen huwelijkse voorwaarden maken, trouwen automatisch in de beperkte gemeenschap van goederen. Dit geldt ook voor partners die een geregistreerd partnerschap aangaan en geen partnerschapsvoorwaarden maken.
- Slechts de bezittingen en schulden die al vóór het huwelijk van de partners samen waren, worden door de partners gedeeld
- Aangebrachte goederen en schulden (voorhuwelijkse vermogen), vallen niet in de gemeenschap. Goederen en schulden die dus vóór het huwelijk van een partner privé zijn, blijven ook na het huwelijk van hem of haar privé.
- Erfenissen en schenkingen vallen ook niet in de gemeenschap, zelfs niet wanneer deze tijdens het huwelijk worden verkregen. De erfenis of schenking wordt een privé bezit van de partner, die de erfenis of schenking heeft gekregen.

- Wanneer een partner een goed dat tot de gemeenschap behoort aan de andere partner wil schenken, valt dit goed wel in de gemeenschap. Erfenissen en schenkingen vallen alleen in de gemeenschap wanneer de schenker of erflater heeft bepaald dat de erfenis of schenking in de gemeenschap moet vallen. Dat wordt een insluitingsclausule genoemd.

Voor wie geldt de beperkte gemeenschap van goederen?

De beperkte gemeenschap van goederen geldt voor partners die op of na 1 januari 2018 trouwen of een geregistreerd partnerschap aangaan en voor partners die op of na 1 januari 2018 huwelijkse voorwaarden/partnerschapsvoorwaarden wijzigen of opheffen.

Heeft de beperkte gemeenschap van goederen ook gevolgen voor het huwelijk/geregistreerd partnerschap dat is aangegaan vóór 1 januari 2018?

Vanaf 1 januari 2018 geldt voor de ondernemers een vergoedingsplicht. Deze vergoedingsplicht geldt ook voor ondernemers die vóór 1 januari 2018 zijn getrouwd of een geregistreerd partnerschap zijn aangegaan.

Ik ga voor de tweede keer trouwen, waar moet ik op letten?

Uw persoonlijke bezittingen en schulden blijven van u privé. Al het overige dat u en uw partner na het huwelijk krijgen, moet u voor de helft met elkaar delen.

Mijn partner en ik hebben een ongelijke eigendomsverhouding in ons huis, waarop moet ik letten?

De ongelijke eigendomsverhouding wordt door het huwelijk gelijk getrokken. U en uw partner zijn dus na het huwelijk ieder voor een gelijk deel eigenaar van het huis.

Ik heb voor de aanschaf van ons huis meer eigen geld ingebracht dan mijn partner, waar moet ik op letten?

Als u meer geld inbrengt dan uw partner, krijgt u een vordering op uw partner. deze vordering blijft na het huwelijk privé. De schuld die van uw partner voor het betalen van uw vordering wordt na het huwelijk gemeenschappelijk. De schuld betreft namelijk het huis dat u gezamenlijk aanbrengt. Schulden die gemeenschappelijk zijn, moeten door u en uw partner voor een gelijk deel worden betaald. U moet dus de helft van uw eigen vordering mee terugbetalen.

Ik ben ondernemer, waar moet ik op letten?

Voor ondernemers is het ook na 1 januari 2018 van belang om na te denken over het maken van huwelijkse voorwaarden. Als ondernemer loopt u een zeker risico en is het soms wenselijk om bij huwelijkse voorwaarden een nadere regeling te treffen. U moet rekening houden met het volgende:

- u wilt inkomsten delen zonder de continuïteit van het bedrijf in gevaar te brengen;
- u wilt uw onderneming en huis veilig stellen en inbreng in uw huis veilig stellen bij echtscheiding;
- u wilt uw partner niet belasten met verhaal door ondernemingscrediteuren.

In welke gevallen is het verstandig om huwelijkse voorwaarden te maken?

Het is verstandig om huwelijkse voorwaarden te overwegen wanneer u:

- of uw partner veel schulden heeft
- of uw partner een onderneming heeft
- of uw partner meer eigen geld inbrengt voor de aanschaf van gezamenlijke bezittingen
- voor ongelijke delen eigenaar bent van uw woonhuis

Overszicht gewijzigde bepalingen Burgerlijk Wetboek en Faillissementswet

Wet van 24 april 2017 tot wijziging van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek en de Faillissementswet teneinde de omvang van de wettelijke gemeenschap van goederen te beperken. ¹ Is inwerking getreden op 1 januari 2018. ²	
Wettelijke regeling ná 1 januari 2018	Wettelijke regeling vóór 1 januari 2018
<p>Artikel 1:94 BW</p> <p>1. Van het ogenblik van de voltrekking van het huwelijk bestaat tussen de echtgenoten van rechtswege een gemeenschap van goederen.</p> <p>2. De gemeenschap omvat, wat haar baten betreft, alle goederen die reeds vóór de aanvang van de gemeenschap aan de echtgenoten gezamenlijk toebehoorden, en alle overige goederen van de echtgenoten, door ieder van hen afzonderlijk of door hen tezamen vanaf de aanvang van de gemeenschap tot haar ontbinding verkregen, met uitzondering van:</p> <p>a. krachtens erfopvolging bij versterf, making, lastbevoordeling of gift verkregen goederen;</p> <p>b. pensioenrechten waarop de Wet verevening pensioenrechten bij scheiding van toepassing is, alsmede met die pensioenrechten verband houdende rechten op nabestaandenpensioen;</p> <p>c. rechten op het vestigen van vruchtgebruik als bedoeld in de artikelen 29 en 30 van Boek 4, vruchtgebruik dat op grond van die bepalingen is gevestigd, alsmede hetgeen wordt verkregen ingevolge de artikelen 34, 35, 36, 38, 63 tot en met 92 en 126, eerste lid en tweede lid, onderdelen a en c, van Boek 4.</p> <p>3. Het tweede lid, aanhef en onderdeel a, is niet van toepassing op:</p> <p>a. giften van tot de gemeenschap behorende goederen aan de andere echtgenoot;</p> <p>b. goederen, alsmede de vruchten van die goederen, ten aanzien waarvan bij uiterste wilsbeschikking of bij de gift is bepaald dat zij in de gemeenschap vallen.</p> <p>4. Goederen, alsmede de vruchten van die goederen, ten aanzien waarvan bij uiterste wilsbeschikking of bij de gift is bepaald dat zij buiten de gemeenschap vallen, blijven buiten de gemeenschap, ook al zijn echtgenoten bij huwelijkse voorwaarden overeengekomen dat krachtens erfopvolging bij versterf, making, lastbevoordeling of gift verkregen goederen dan wel de vruchten daarvan in de gemeenschap vallen.</p> <p>5. Goederen en schulden die aan een van de echtgenoten op enigerlei bijzondere wijze verknocht zijn, vallen slechts in de gemeenschap voor zover die verknochtheid zich hiertegen niet verzet.</p> <p>6. Vruchten van goederen die niet in de gemeenschap vallen, vallen evenmin in de gemeenschap. Buiten de gemeenschap valt hetgeen wordt geïnd op een</p>	<p>Artikel 1:94 BW (oud)</p> <p>1. Van het ogenblik der voltrekking van het huwelijk bestaat tussen de echtgenoten van rechtswege een gemeenschap van goederen.</p> <p>2. De gemeenschap omvat, wat haar baten betreft, alle goederen der echtgenoten, bij aanvang van de gemeenschap aanwezig of nadien, zolang de gemeenschap niet is ontbonden, verkregen, met uitzondering van:</p> <p>a. goederen ten aanzien waarvan bij uiterste wilsbeschikking van de erflater of bij de gift is bepaald dat zij buiten de gemeenschap vallen;</p> <p>b. pensioenrechten waarop de Wet verevening pensioenrechten bij scheiding van toepassing is alsmede met die pensioenrechten verband houdende rechten op nabestaandenpensioen;</p> <p>c. rechten op het vestigen van vruchtgebruik als bedoeld in de artikelen 29 en 30 van Boek 4, vruchtgebruik dat op grond van die bepalingen is gevestigd, alsmede hetgeen wordt verkregen ingevolge artikel 34 van Boek 4.</p> <p>3. Goederen en schulden die aan een der echtgenoten op enigerlei bijzondere wijze verknocht zijn, vallen slechts in de gemeenschap voor zover die verknochtheid zich hiertegen niet verzet.</p> <p>4. Vruchten van goederen die niet in de gemeenschap vallen, vallen evenmin in de gemeenschap. Buiten de gemeenschap valt hetgeen wordt geïnd op een vordering die buiten de gemeenschap valt, alsmede een vordering tot vergoeding die in de plaats van een eigen goed van een echtgenoot treedt, waaronder begrepen een vordering ter zake van waardevermindering van zulk een goed.</p> <p>5. De gemeenschap omvat, wat haar lasten betreft, alle schulden van ieder der echtgenoten, met uitzondering van schulden:</p> <p>a. betreffende van de gemeenschap uitgezonderde goederen;</p> <p>b. uit door een der echtgenoten gedane giften, gemaakte bedingen en aangegane omzettingen als bedoeld in artikel 126, eerste lid, en tweede lid, onder a en c, van Boek 4.</p> <p>6. Bestaat tussen echtgenoten een geschil aan wie van hen beiden een goed toebehoort en kan geen van beiden zijn recht op dit goed bewijzen, dan wordt dat goed als gemeenschapsgoed aangemerkt. Het</p>

¹ Kamerstukken 33987, Stb. 2017, 177.

² Kamerstukken 33987, Stb. 2017, 178.

<p>vordering die buiten de gemeenschap valt, alsmede een vordering tot vergoeding die in de plaats van een eigen goed van een echtgenoot treedt, waaronder begrepen een vordering ter zake van waardevermindering van zulk een goed.</p> <p>7. De gemeenschap omvat, wat haar lasten betreft, alle vóór het bestaan van de gemeenschap ontstane gemeenschappelijke schulden, alle schulden betreffende goederen die reeds vóór de aanvang van de gemeenschap aan de echtgenoten gezamenlijk toebehoorden, en alle tijdens het bestaan van de gemeenschap ontstane schulden van ieder van de echtgenoten, met uitzondering van schulden:</p> <p>a. betreffende van de gemeenschap uitgezonderde goederen;</p> <p>b. die behoren tot een nalatenschap waartoe een echtgenoot is gerechtigd;</p> <p>c. uit door een van de echtgenoten gedane giften, gemaakte bedingen en aangegane omzettingen als bedoeld in artikel 126, eerste lid en tweede lid, onderdelen a en c, van Boek 4.</p> <p>8. Bestaat tussen echtgenoten een geschil aan wie van hen beiden een goed toebehoort en kan geen van beiden zijn recht op dit goed bewijzen, dan wordt dit goed als gemeenschapsgoed aangemerkt. Het vermoeden werkt niet ten nadele van de schuldeisers van de echtgenoten.</p>	<p>vermoeden werkt niet ten nadele van de schuldeisers der echtgenoten.</p>
<p>Artikel 1:95a BW</p> <p>1. Indien een onderneming buiten de gemeenschap valt, komt ten bate van de gemeenschap een redelijke vergoeding voor de kennis, vaardigheden en arbeid die een echtgenoot ten behoeve van die onderneming heeft aangewend, voor zover een dergelijke vergoeding niet al op andere wijze ten bate van beide echtgenoten komt of is gekomen.</p> <p>2. Ook indien een onderneming op naam en voor rekening van een personenvennootschap of een rechtspersoon wordt uitgeoefend, de gerechtigdheid tot die personenvennootschap of die rechtspersoon buiten de gemeenschap valt en de echtgenoot die daartoe is gerechtigd, in overwegende mate bij machte is te bepalen dat de winsten van die onderneming hem rechtstreeks of middellijk ten goede komen, komt ten bate van de gemeenschap een redelijke vergoeding voor de kennis, vaardigheden en arbeid die een echtgenoot ten behoeve van die onderneming heeft aangewend, voor zover een dergelijke vergoeding niet al op andere wijze ten bate van beide echtgenoten komt of is gekomen.</p>	
<p>Artikel 1:96 BW</p> <p>1. Voor een schuld van een echtgenoot kunnen, ongeacht of deze in de gemeenschap is gevallen, zowel de goederen van de gemeenschap als zijn eigen goederen worden uitgewonnen.</p> <p>2. Voor een niet in de gemeenschap gevallen schuld van een echtgenoot kunnen de goederen van de gemeenschap niet worden uitgewonnen, indien de andere echtgenoot eigen goederen van eerstgenoemde aanwijst, die voldoende verhaal bieden. Voor een in de gemeenschap gevallen schuld</p>	<p>Artikel 1:96 BW (oud)</p> <p>1. Voor een schuld van een echtgenoot kunnen, ongeacht of deze in de gemeenschap is gevallen, zowel de goederen der gemeenschap als zijn eigen goederen worden uitgewonnen.</p> <p>2. Voor een niet in de gemeenschap gevallen schuld van een echtgenoot kunnen de goederen van de gemeenschap niet worden uitgewonnen, indien de andere echtgenoot eigen goederen van eerstgenoemde aanwijst, die voldoende verhaal bieden.</p>

<p>van een echtgenoot kunnen de eigen goederen van deze echtgenoot niet worden uitgewonnen, indien hij goederen van de gemeenschap aanwijst, die voldoende verhaal bieden.</p> <p>3. Het verhaal op de goederen van de gemeenschap voor een niet tot de gemeenschap behorende schuld van een echtgenoot is beperkt tot de helft van de opbrengst van het uitgewonnen goed. De andere helft komt de andere echtgenoot toe en valt voortaan buiten de gemeenschap. De andere echtgenoot is bevoegd, indien een schuldeiser verhaal op een goed van de gemeenschap zoekt ter zake van een niet tot de gemeenschap behorende schuld, het goed waarop de schuldeiser verhaal zoekt, over te nemen tegen betaling van de helft van de waarde van dat goed uit zijn eigen vermogen. Vanaf het tijdstip van de overneming is dit een eigen goed van deze echtgenoot, dat niet in de gemeenschap valt.</p> <p>4. De echtgenoot uit wiens eigen goederen een schuld van de gemeenschap is voldaan, heeft deswege recht op vergoeding uit de goederen van de gemeenschap. Betreft het een schuld ter zake van een tot de gemeenschap behorend goed, dan wordt het beloop van de vergoeding bepaald overeenkomstig <u>artikel 87, tweede en derde lid</u>.</p> <p>5. De echtgenoot wiens niet in de gemeenschap gevallen schuld uit goederen van de gemeenschap is voldaan, is deswege gehouden tot vergoeding aan de gemeenschap. Betreft het een schuld ter zake van een tot zijn eigen vermogen behorend goed, dan wordt het beloop van de vergoeding bepaald overeenkomstig <u>artikel 87, tweede en derde lid</u>.</p> <p>6. De echtgenoot die een schuldeiser tegenwerpt dat een goed waarop deze verhaal zoekt niet behoort tot de gemeenschap, draagt daarvan de bewijslast.</p>	<p>3. De echtgenoot uit wiens eigen goederen een schuld der gemeenschap is voldaan, heeft deswege recht op vergoeding uit de goederen der gemeenschap. Betreft het een schuld ter zake van een tot de gemeenschap behorend goed, dan wordt het beloop van de vergoeding bepaald overeenkomstig artikel 87, tweede en derde lid.</p> <p>4. De echtgenoot wiens niet in de gemeenschap gevallen schuld uit goederen der gemeenschap is voldaan, is deswege gehouden tot vergoeding aan de gemeenschap. Betreft het een schuld ter zake van een tot zijn eigen vermogen behorend goed, dan wordt het beloop van de vergoeding bepaald overeenkomstig artikel 87, tweede en derde lid.</p> <p>5. De echtgenoot die een schuldeiser tegenwerpt dat een goed waarop deze verhaal zoekt niet behoort tot de gemeenschap, draagt daarvan de bewijslast.</p>
<p>Artikel 1:100 BW</p> <p>1. De echtgenoten hebben een gelijk aandeel in de ontbonden gemeenschap, tenzij anders is bepaald bij huwelijkse voorwaarden of bij een overeenkomst die tussen de echtgenoten bij geschrift is gesloten met het oog op de aanstaande ontbinding der gemeenschap anders dan door de dood of ten gevolge van opheffing bij huwelijkse voorwaarden.</p> <p>2. Voor zover bij de ontbinding van de gemeenschap de goederen van de gemeenschap niet toereikend zijn om de schulden van de gemeenschap te voldoen, worden deze gedragen door beide echtgenoten ieder voor een gelijk deel, tenzij uit de eisen van redelijkheid en billijkheid, mede in verband met de aard van de schulden, een andere draagplicht voortvloeit.</p> <p>3. Zij die bij de ontbinding van de gemeenschap schuldeiser zijn, behouden het hun toekomende recht van verhaal op de goederen der gemeenschap, zolang deze niet verdeeld zijn. Artikel 96, derde lid, blijft van toepassing.</p>	<p>Artikel 1:100 BW (oud)</p> <p>1. De echtgenoten hebben een gelijk aandeel in de ontbonden gemeenschap, tenzij anders is bepaald bij huwelijkse voorwaarden of bij een overeenkomst die tussen de echtgenoten bij geschrift is gesloten met het oog op de aanstaande ontbinding der gemeenschap anders dan door de dood of ten gevolge van opheffing bij huwelijkse voorwaarden.</p> <p>2. Zij die bij de ontbinding van de gemeenschap schuldeiser zijn, behouden het hun toekomende recht van verhaal op de goederen der gemeenschap, zolang deze niet verdeeld zijn.</p>
<p>Artikel 1:130 BW <i>Vervallen</i></p>	<p>Artikel 1:130 BW (oud) Een echtgenoot kan tegen derden zijn aanbreng van bij huwelijkse voorwaarden buiten de gemeenschap</p>

	<p>gehouden goederen, voor wat betreft rechten aan toonder en zaken die geen registergoederen zijn, slechts bewijzen door hun vermelding in de akte van huwelijkse voorwaarden of in een door de partijen en de notaris ondertekende, aan de minuut van die akte vastgehechte beschrijving. Indien de vermelding van een goed geen afdoende omschrijving daarvan biedt, kan aanvullend bewijs door alle middelen worden geleverd; ten aanzien van goederen die een echtgenoot buiten diens weten opgekomen waren, kan het bewijs door alle middelen worden geleverd.</p>
<p>Artikel 61 FW De echtgenoot of geregistreerde partner van de schuldenaar neemt alle goederen die hem toebehoren en niet in de huwelijksgemeenschap onderscheidenlijk de gemeenschap van het geregistreerd partnerschap vallen, terug.</p> <p><i>Het tweede tot en met het zesde lid zijn komen te vervallen.</i></p>	<p>Artikel 61 BW (oud)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. De echtgenoot of geregistreerde partner van de gefailleerde neemt alle goederen die hem toebehoren en niet in de huwelijksgemeenschap onderscheidenlijk de gemeenschap van het geregistreerd partnerschap vallen, terug. 2. De aanbrengrst van de bij huwelijkse voorwaarden of bij voorwaarden van geregistreerd partnerschap buiten de gemeenschap gehouden rechten aan toonder en zaken die geen registergoederen zijn, kan slechts worden bewezen zoals bij artikel 130 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek ten opzichte van derden is voorgeschreven. 3. Van de aan de echtgenoot of geregistreerde partner van de gefailleerde opgekomen rechten aan toonder en zaken die geen registergoederen zijn, welke ingevolge artikel 94, tweede lid, onder a en c, van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek dan wel de huwelijkse voorwaarden onderscheidenlijk de voorwaarden van geregistreerd partnerschap buiten de gemeenschap vallen, moet, in geval van geschil, door beschrijving of bescheiden blijken. 4. De goederen, voortgesproken uit de belegging of wederbelegging van gelden aan de echtgenoot of geregistreerde partner van de gefailleerde buiten de gemeenschap toebehorende, worden insgelijks door die echtgenoot onderscheidenlijk geregistreerde partner teruggenomen, mits de belegging of wederbelegging, in geval van geschil, door voldoende bescheiden, ten genoegen van de rechter, zij bewezen. Op de belegging of wederbelegging is artikel 95, eerste lid, eerste volzin, van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek van toepassing. 5. Indien de goederen aan de echtgenoot of geregistreerde partner van de gefailleerde toebehorende, door de gefailleerde zijn vervreemd, doch de koopprijs nog niet is betaald, of wel de kooppenningen nog onvermengd met de failliete boedel aanwezig zijn, kan de echtgenoot onderscheidenlijk geregistreerde partner zijn recht van terugneming op die koopprijs of op de voorhanden kooppenningen uitoefenen. 6. Voor zijn persoonlijke schuldvorderingen treedt de echtgenoot of geregistreerde partner van de gefailleerde als schuldeiser op.

